

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת צו – פסח

אכילת מאכל הכוהנים

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

אכילת מאכל הכוהנים

ליל הסדר בבית משפחת ישראלוביץ

כשאבא והבנים פסעו לתוך הבית, הם כמעט לא יכלו לזהות שזה סלון הבית שלהם. אמא ולאה ערכו את השלחן עם מפה יפה כל כך, שבהקה בזוהר סט הצלחות המיוחד וכוסות הקריסטל היפות. קערת הכסף של ליל הסדר הציגה בגאווה את המרור והחרוסת ואת הקצוות של שלוש מצות טריות שהציצו מתחת לכיסוי שלהן.

"אווווו אה!" אמר חיים. "אני מאמין שכך נראה שלחן של מלך אמיתי!"

"כן," חייך אבי אל אחיו הצעיר ממנו כשהוא מניח את הכרית שלו על הכסא ליד אבא. "וואו, איך אני מחכה כבר לאכול מהמצה!"

"למה?" שאל חיים. "אנחנו הרי אוכלים מצה כמעט כל שבוע בסעודה שלישית!"

"לא, אבל זה לא כמו המצה של חמץ שאנו אוכלים במהלך השנה. זוהי מצה מיוחדת שאנחנו אוכלים רק פעם בשנה! המצה שכאן היא רק לפסח!"

"למעשה, מצה כשרה לפסח היא לא רק לפסח," אמר אבא בחיוך כשהוא נכנס לחדר כשהוא עטוי בקיטל הלבן והצח. "האם אינכם זוכרים מה קראנו בשבת בבית הכנסת?"

"אה, נכון" אמר אבי. "כתוב שאת קרבן המנחה הביאו כמצה והיה אסור לבשלה עם חמץ. אני באמת תהיתי על כך. למה הם היו צריכים לאכול מצה אם בכלל לא היה אז פסח?"

"זו שאלה מצוינת," אמר אבא בחיוך. "מצה היא הרבה יותר מאשר 'רק' אוכל שאנו אכלנו במצרים, המצה היא מאכל של כוהנים!"

"אבל למה זה נחשב לאוכל של כוהנים?" שאל חיים. "הרב שלי רק אמר שהלילה אנחנו דומים למלכים. האם עלינו לדמות גם לכוהנים בפסח?"

"לא, לא, קרא אבא. "אנו כוהנים במשך כל השנה!"

אבי היה מבולבל. "אנחנו? אז למה אתה קיבלת 'חמישי' בשבת והרב כ"ץ תמיד מקבל 'כהן'? ואם אנחנו כוהנים, למה שם משפחתנו הוא ישראלוביץ ולא כהנוביץ?"

"וואו, אמר אבא. "ילדים, אתם שואלים כל כך הרבה שאלות ואנו אפילו לא הגענו ל'מה נשתנה' עדיין! אני רוצה להמשיך לדבר על זה, אבל אולי קודם נתחיל את ליל הסדר ונמשיך לדבר ב'מגיד'."

"קדש, ורחץ..." אבא להתחיל לשיר, כשכל המשפחה מצטרפת אליו...

מגיד

"מצה זו שאנו אוכלים על שום מה..." קראו כולם.

"אבא, זה מזכיר לי - עדיין לא ענית לשאלה של אבי, אמרה לאה. "אמרת שמצה זה מאכל של כוהנים ושנחנו כוהנים. אבל אנחנו לא באמת כוהנים כמו משפחות כ"ץ וקפלן."

"תודה שאת זוכרת, לאה!" אמר אבי. "כן, אבא אתה יכול בבקשה להסביר לנו עכשיו?"

"אָהה, ילדים אתם שואלים כאלה שאלות מעולות הלילה!" אמר אבא. "אתם הופכים את ליל הסדר ליותר ויותר מענג! פשוט גישמעק!"

כל הילדים קרנו מאושר. הן בזכות השוקולד שאמא חילקה בכל פעם שהם שאלו שאלה טובה והן בזכות ההנאה הגדולה שהיתה להם בזמן ששוחחו על יציאת מצרים.

אבא המשיך. "בוודאי שאנחנו לא כוהנים ולא נשרת בבית המקדש. אבל אשם אמר לנו שאנחנו נהיה 'ממלכת כוהנים' עם של כוהנים. כל יהודי, אפילו אם הוא רואה חשבון, עורך דין או מוכר - תפקידו העיקרי הוא לעבוד את השם. וזה לא משנה מה היא עבודתו היום יומית, עליו תמיד לראות את עצמו כ'כהן' - מישהו שמטרתו ויעודו הוא לשרת את השם ולעובדו."

"הרב אביגדור מילר מסביר, מצה היא לא רק להזכיר לנו אודות יציאת מצרים - היא נועדה גם להזכיר לנו את הסיבה שהשם הוציא אותנו משם. ומה היתה הסיבה?"

"בכדי שנוכל להיות 'ממלכת כוהנים וגוי קדוש', מסורים לחלוטין לעבודת השם. בודאי, לכהן היה מותר לאכול חמץ במהלך השנה - אבל בזמן שהוא אכל מקרבן מנחה, כחלק מעבודתו בבית המקדש, הוא יכל לאכול רק מצה - בכדי להזכיר לו שעבודתו ותפקידו העיקרי הוא: עבודת השם!"

"ולכן, בפסח, השם ומר לנו לאכול מצה ולא חמץ. השם רוצה שנמלא את עצמו במצה בכדי שנחשוב על זה ונמלא את מוחנו ברעיון הזה ש'יעודינו העיקרי בעולם הזה הוא לשרת את השם, שאנו הממלכה שלו של כהנים!'"

דקות ספורות לאחר מכן, כל משפחת ישראלוביץ, על הוריה וילדיה, היו עסוקות באכילת ה'כזיתים' של מצה, ולא הפסיקו לחשוב: "אנו אוכלים את המצה הזו מכיון שאנו הכוהנים של השם - אנו כאן מכיון שהשם הוציא אותנו ממצרים בכדי שנוכל לעובדו בלבב שלם!"

שבת שלום ומבורך וחג כשר ושמח!